

efter den indgaaede Konvention er forpligtet til at have en saadan Lov. Lovteksten, som den foreligger, er tidligere vedtagen af Rigsdagen og bekræftet af Kongen, saa jeg antager, at man uden Vanskelighed vil kunne gennemføre Lovforslaget.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om danske Konsulers Doms- og Ovrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 47 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Goss): Der har i det af Landstinget nedsatte Udvalg været Enighed om at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget og fremme det videre i alt væsentligt, som det er forelagt. Man har erkendt, at der var en Nødvendighed og en høj Grad af Nødsnødvendighed for, under de nuværende Forhold, at tilvejebringe en Lovhjemmel for de danske Konsulers Doms- og Ovrighedsmyndighed paa disse Steder og over disse Personer. Man har dernæst ogsaa erkendt, at en saadan Ordning kun kunde opnaas paa den Maade, at Myndigheden lagdes i de dervedværende danske Konsulers Haand, saaledes som det ogsaa alle Begne er Tilfældet paa lignende Maade; og man har endelig ogsaa erkendt, at der i Lovforslaget er taget alt det Hensyn, som Forholdene tillade, til, at Konsularretterne paa disse Steder kunne komme til at virke heldig og betryggende for dem, hvis Interesser blive lagte i deres Hænder. Ganste vist har jo Lovforslaget ikke kunnet, og Danmark kan overhovedet ikke tilvejebringe en Organisation af disse Konsularretter, der er fuldt saa betryggende som den, de større Stater kunne tilvejebringe. Men der er i Lovforslaget ved forefællede Regler taget alt det Hensyn, der

kunde tages, for at ordne Forholdene saa betryggende, som det overhovedet er muligt. Udvalget henleder i denne Henseende Opmærksomheden paa forefællede Regler i Lovforslaget, som nærmest maa antages at være motiverede ved dette Hensyn, f. Eks. dette, at den danske Konsul paa disse Steder ikke skal kunne udøve denne Myndighed uden ifølge en Tildeling, en Tilfølgelse fra Udenrigsministeriets Side; at hans Domsakter staa under Appel; at der særlig ved den kriminelle Jurisdiktion er taget Hensyn til en Forstærkelse af Konsularretten paa en mere ekstraordinær Maade, naar det gælder en betydeligere Straf, og endelig at der i Lovforslaget er anvist en Supplering ved Instruktser fra Udenrigsministeriet i saadanne Retninger og saadanne Tilfælde, hvor der kan antages at være særlig Trang for Konsulerne til at faa en nærmere Belysning om de Retsregler, som de ville have at anvende. Udvalget har af disse Grunde ment, at Lovforslaget i sin Helhed og i sin hele Udgang har en saa fyldestgørende Karakter, at det egner sig til Vedtagelse. Man har særlig ikke troet at burde ændre noget i den Plan, som Lovforslaget har lagt inden for Omraadet af det, den indbringer under sine Paragraffer, og navnlig har Udvalget ikke villet gøre noget som helst Forsøg paa at vidtløstiggøre Loven ved at inddrage eller udtale noget om Enkeltheder af de Retsbestemmelser og Lovgivningsregler, som Konsulerne ville have at anvende. Man behøver blot at lægge Mærke til, hvor vidtløstigt Apparatet derved kunde blive, for paa Forhaand at ville ekstende en saadan Tante for lidet realisabel. Den Knaphed, Lovforslaget i saa Henseende indtager, er paabudt af Hensyn til Konsulerne selv, der ved en altfor vidtløstigt Instruction af Loven og ikke mindre ved en altfor vidtløstigt Instruction af Udenrigsministeriet om den retslige Behandling lettere vilde føle sig forvirrede end just vejlede. I Hensyn til disse Betragtninger er det, som sagt, at Udvalget er enig i at indstille Lovforslaget til Vedtagelse af det høje Ting i alt væsentligt, saaledes som det foreligger.

Smidlertid har Udvalget dog foreslaet nogle Ændringer, som jeg nu skal gøre nærmere Rede for, men hvoraf den aller største Del slet ikke indeholder nogen virkelig Forandring af Lovforslaget, medens en anden mindre Part vel indeholder Forandring, men ikke nogen Forandring, der vedrører Lovforslagets Hovedprincipper eller Grundlag. Der har ganske vist hos nogle i Udvalget været Stemning for at gaa noget videre i Retning af Ændringer, end man saaledes